

2018

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA
PRODUCENTÓW BIOGAZU I BIOMETANU
11-12 września 2018

organizator

współorganizator

partnerzy:

Polskie Stowarzyszenie
Producentów Biogazu Rolniczego
Polish Association of Biogas Producers

Inicjatywa dla
Środowiska, Energii
i Elektromobilności

EBA
European Biogas Association

sponsor diamentowy

sponsor platynowy

sponsorzy złoci:

EKSPERCI OD BIOGAZU

sponsorzy srebrni:

partnerzy merytoryczni:

Przemysław Pytlak
Kancelaria Radcy Prawnego

patroni medialni:

tłumaczenia zapewnia

BIOGAZOWNIA

ZOBOWIĄZANIA WYNIKAJĄCE Z NOWYCH PRZEPISÓW ŚRODOWISKOWYCH I WODNYCH

Biogaz - sprawozdawczość

DMG Sp. z o.o. eksploatuje od 2012 roku biogazownię rolniczą o mocy 2,4 MW.

W toku przygotowań do realizacji inwestycji spółka spełniła szereg wymogów formalno-prawnych aby po 4 latach uzyskać pozwolenie na użytkowanie instalacji.

Do roku 2018 przeżyliśmy ogrom zmian legislacyjnych (długo wyczekiwana Ustawa OZE), które w znikomy sposób usprawniły procesu prowadzenia biznesu w branży OZE.

Biogaz - sprawozdawczość

W niniejszej prezentacji skupię się na nowo przyjętych a nawet będących jeszcze w czasie procedowania zmianom w przepisach środowiskowych bo przecież nasza działalność ma za zadanie ochronę środowiska.

Spośród całego spektrum przedstawię pokrótce:

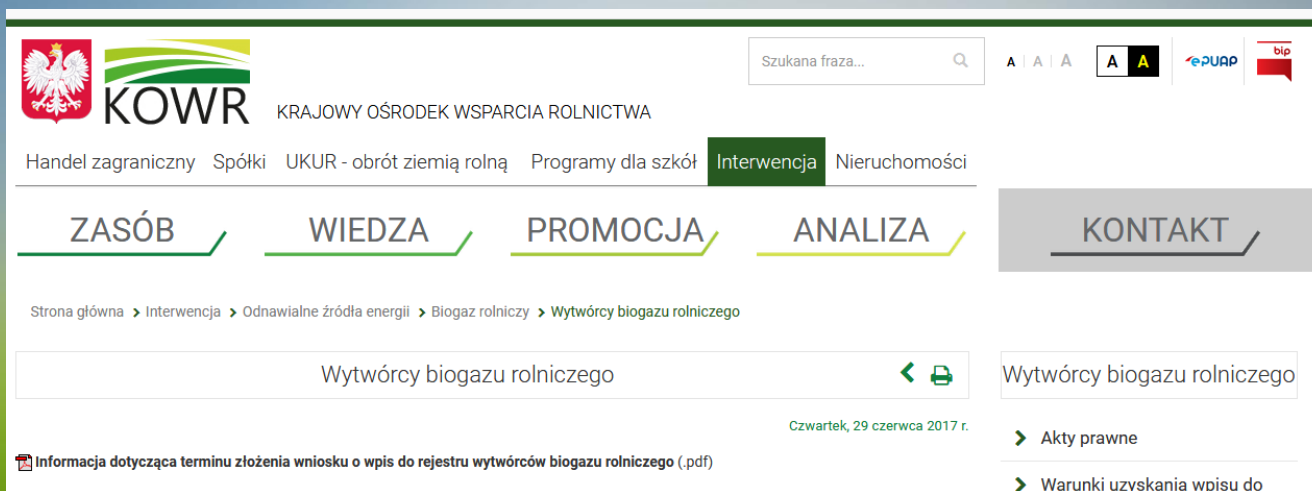
- KOWR – Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa – Rejestr Biogazowni Rolniczych
- BDO Baza danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami
- KOBiZE - Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami
- Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie – OSN i możliwości nawożenia pofermentem
- Dyrektywa RED II

Wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego

O wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego może ubiegać się przedsiębiorca, który spełnia następujące warunki:

- posiada dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza,
- dysponuje odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie działalności gospodarczej.

The screenshot shows the homepage of KOWR (Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa). The header includes the KOWR logo, a search bar, and navigation links. The main menu features categories like 'ZASÓB', 'WIEDZA', 'PROMOCJA', 'ANALIZA', and 'KONTAKT'. A breadcrumb trail indicates the current page: 'Strona główna > Interwencja > Odnawialne źródła energii > Biogaz rolniczy > Wytwórcy biogazu rolniczego'. The page title is 'Wytwórcy biogazu rolniczego'. A date stamp indicates 'Czwartek, 29 czerwca 2017 r.'. A download link for a PDF document titled 'Informacja dotycząca terminu złożenia wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego (.pdf)' is visible. On the right, there are links for 'Akty prawne' and 'Warunki uzyskania wpisu do'.

Sprawozdawczość po uzyskaniu wpisu do rejestru

Wytwórcy biogazu rolniczego są zobowiązani do przekazywania Dyrektorowi Generalnemu KOWR Sprawozdań kwartalnych wytwórcy biogazu rolniczego sporządzonych na formularzu stanowiącym załącznik nr 4 do Warunków uzyskania wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału.

Wykaz surowców zużytych do produkcji biogazu rolniczego w 2017 r.

Lp.	Rodzaj surowca	Ilość (w tonach)
1.	Gnojowica	802 278,438
2.	Pozostałości z owoców i warzyw	756 029,278
3.	Wywar pogorzelniany	755 056,004
4.	Kiszonka z kukurydzy	468 159,560
5.	Wysłodki buraczane	279 829,117
6.	Osady technologiczne z przemysłu rolno-spożywczego	158 174,765
7.	Zielonka	97 254,449
8.	Obornik	86 656,228
9.	Odpady z przemysłu mleczarskiego	75 977,311
10.	Owoce i warzywa	48 257,362
11.	Przeterminowana żywność	35 249,640
12.	Odpady z przetwórstwa spożywczego	32 563,751
13.	Kiszonka z traw i zbóż	25 141,426
14.	Odpadowa masa roślinna	24 223,322
15.	Treści żołądkowe	23 985,708
16.	Zboże, odpad zbożowy	21 320,685
17.	Pomiot ptasi	21 083,680
18.	Odpady poubojowe	15 356,285
19.	Osady tłuszczowe	11 810,940
20.	Słoma	11 584,860
21.	Pasza	7 147,656
22.	Tłuszcze	7 116,893
23.	Odpady białkowe, tłuszczowe	4 400,360
24.	Odpady gastronomiczne	4 184,054
25.	Osady drożdżowe	3 898,780
26.	Kawa	3 305,450
27.	Osady z przetwórstwa produktów roślinnych	1 580,080
28.	Odpady z produkcji oleju roślinnego	1 475,639
29.	Płynne resztki pszenne	1 368,500
30.	Popłuczyny	1 043,680
31.	Gliceryna	484,009
32.	Oleje fuzlowe	234,280
33.	Oleje roślinne	78,299
34.	Wyłoki poekstrakcyjne z produkcji farmaceutyków zielowych	68,140
Suma		3 786 378,629

BDO Baza danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami

Ministerstwo Środowiska uruchomiło 24 stycznia 2018 r. tzw. rejestr podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami stanowiący integralną część

Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz gospodarce odpadami czyli BDO.

Rejestr dostępny jest pod adresem www.bdo.mos.gov.pl.

Jest on pierwszą funkcjonalnością BDO

Kilkuletnie opóźnienie

Uruchomienie BDO zapowiadała Ustawa o odpadach z 2012 roku.

Prowadzony przez marszałków rejestr miał zostać uruchomiony w terminie 36 miesięcy od dnia wejście w życie ustawy o odpadach tj. do stycznia 2016 roku.

Z uwagi na ogromne wyzwanie informatyczne i logistyczne, termin uruchomienia BDO kilkakrotnie przesuwano. Nawet w projektach zmian Ustawy o odpadach, jakie pojawiły się w ostatnim kwartale 2017 roku zmieniano dokładną datę startu systemu.

A jednak, 24 stycznia br. Ministerstwo uruchomiło „Rejestr – BDO”, którego funkcjonalność kończy się w tej chwili na możliwości pobrania wniosków rejestracyjnych i aktualizacyjnych oraz możliwości zalogowania się do utworzonego przez marszałków konta podmiotu.

Konto podmiotu w BDO

Marszałek województwa, dokonując wpisu do rejestru, nadaje podmiotowi indywidualny numer rejestrowy składający się z 9 cyfr arabskich, generowanych przez system.

Jednocześnie tworzone jest indywidualne konto w bazie BDO. Następnie Marszałek zawiadamia podmiot pisemnie o nadanym numerze rejestrowym oraz o aktywacji konta tj. identyfikatorze (loginie) i hasle dostępu do tego konta.

Numer rejestrowy powinien być umieszczany na kartach przekazania i ewidencji odpadów przez wszystkie podmioty prowadzące ewidencję odpadów.

Obecnie Biogazownie funkcjonują w systemie papierowych KPO i kart ewidencji odpadów, które po corocznym przedłożeniu do Urzędów Marszałkowskich są kontrolowane przez WIOŚ.

GREEN GAS
POLAND

W połowie sierpnia wszedł w życie tzw. pakiet odpadowy czyli nowelizacje dwóch regulacji: Ustawy o odpadach oraz Ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska i zmianie innych ustaw.

Nowe przepisy znacząco zmieniają obowiązki w obszarze gospodarki odpadami m.in. w przedsiębiorstwach energetycznych i przemysłowych.

m.in. Poszerzono kompetencje Inspekcji Ochrony Środowiska- niezapowiedziane kontrole (nawet poza godzinami pracy instalacji), uprawnienia Inspektora do wstrzymania pracy instalacji (wznowienie produkcji po wyroku WSA)

Czym jest KOBiZE

[STRONA GŁÓWNA](#) [O NAS](#) [AKTUALNOŚCI](#) [MATERIAŁY DO POBRANIA](#) [KONTAKT](#)

Witamy na stronie internetowej KOBiZE

Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami jest Ośrodkiem w strukturach Instytutu Ochrony Środowiska - Państwowego Instytutu Badawczego. Jednym z podstawowych zadań KOBiZE jest administrowanie unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji w Polsce. KOBiZE prowadzi również Krajową bazę, w której zbierane są dane o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji i parametrach z nimi związanych. Odpowiada za wykonywanie corocznych, krajowych inwentaryzacji emisji gazów cieplarnianych i innych substancji, a także innych raportów m.in. w ramach konwencji UNFCCC zgodnie z wymaganiami Protokołu z Kioto. KOBiZE jest nadzorowany przez Ministra Środowiska, a jego zadania są finansowane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

ZGŁOŚ
UWAGI
DO
STRONY

Najnowsza publikacja:

Raport z rynku CO₂ - lipiec 2018

Mamy przyjemność zaprezentować Państwu kolejny numer Raportu z rynku CO₂ - lipiec 2018" w którym

Kto musi raportować do KOBiZE

Obowiązek składania informacji do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji mają podmioty korzystające ze środowiska.

Do podmiotów korzystających ze środowiska zalicza się:

1. przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz.U. z 2015 r. poz. 584 ze zm.) - czyli osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne niebędące osobą prawną, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonujące we własnym imieniu działalność gospodarczą,
2. przedsiębiorcy zagraniczni w myśl art. 5 pkt 3 ww. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej - czyli osoby wykonujące działalność gospodarczą za granicą oraz obywatele polscy wykonujący działalność gospodarczą za granicą,
3. osoby prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych, chowu lub hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego,
4. jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej,
5. osoby fizyczne niebędące podmiotem, o którym mowa w podpunkcie 1, korzystające ze środowiska w zakresie, w jakim korzystanie ze środowiska wymaga pozwolenia.

Kto musi raportować do KOBiZE

Przy ocenie tego, kto musi złożyć raport do KOBiZE, nie ma znaczenia wielkość przedsiębiorstwa.

A zatem powinny go przygotować zarówno te firmy, które w związku z prowadzoną działalnością eksploatują instalacje wymagające np. jedynie zgłoszenia emisyjnego, ogrzewające zakład lub wykorzystujące do prowadzenia działalności samochody i maszyny robocze, jak i duże firmy, które eksploatują instalacje wymagające np. pozwolenia zintegrowanego czy pozwolenia na emisję gazów lub pyłów do powietrza.

Niezależnie od tego, czy prowadzimy małe, czy duże przedsiębiorstwo, trzeba zarejestrować się do KOBiZE, uzyskać login oraz hasło dostępowe i złożyć raport przez elektroniczny formularz.

Krajowa baza o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji

projekt realizowany przez: **KOBiZE** **IOŚ-PIB**

Raportowanie O Krajowej bazie Aktualności Najczęściej zadawane pytania Instrukcje/poradniki Prawo Formularze Kontakt

Infolinia Krajowej bazy: (22) 569 6596 (dostępna w dni robocze w godzinach 9:00 - 15:00)

Rejestracja w systemie Krajowej bazy

Rejestracja

lub

Logowanie do systemu Krajowej bazy

Login:

Hasło:

Zaloguj

Nie pamiętasz hasła? Przypomnij hasło

Pola oznaczone * są wymagane.

Raport do KOBiZE

Podmiot korzystający ze środowiska jest zobowiązany do wprowadzania do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji informacji o:

- wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza przez podmioty korzystające ze środowiska;
- wielkościach produkcji oraz charakterystyce surowców i paliw towarzyszących emisjom;
- środkach technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji;
- wielkościach emisji zredukowanej i emisji unikniętej w wyniku przedsięwzięć realizowanych przez podmioty korzystające ze środowiska oraz terminach osiągnięcia tych redukcji;
- planowanych terminach uruchomienia nowych przedsięwzięć oraz wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza z tych przedsięwzięć.

Te informacje wprowadza się do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji w terminie do 28 lutego każdego roku.

Jeżeli konto w KOBiZE zostało utworzone dopiero w chwili obecnej, a działalność prowadzona była również we wcześniejszych latach, należy przedłożyć także raporty za lata 2010,2011,2012,2013 i 2014, w zależności od daty rozpoczęcia działalności.

Do czego używane są nasze dane

KOBiZE na podstawie zebranych z raportów danych i informacji sporządza informacje i raporty, które są wykorzystywane na potrzeby:

- statystyki publicznej,
- **systemu opłat** za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza,
- systemu bilansowania emisji gazów cieplarnianych,
- systemu bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania,
- sprawozdawczości w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych,
- bieżącej oceny jakości powietrza, w tym analiz modelowych.

KOBiZE na podstawie informacji zawartych w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji może także sporządzać zestawienia informacji i raporty na potrzeby organów administracji publicznej oraz organizacji samorządu gospodarczego i organizacji pracodawców.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Z dniem 1 stycznia 2018 r. powstało Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie PGW WP:

1. Prezes Wód Polskich (Warszawa)
2. Dyrektor rzgwWP (w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Gliwicach, Lublinie, Krakowie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu = 11)
3. Dyrektor zarządu zlewni WP (50)
4. Kierownik nadzoru wodnego WP (330)

Elementy zakresu kompetencyjnego

Opłaty za usługi wodne

OPLATA STAŁA
(określona w pozwoleniu
wodnoprawnym lub
zintegrowanym) – 4 raty kwartalne

OPLATA ZMIENNA (na podstawie
odczytu z urządzeń pomiarowych)

Pobór wód podziemnych lub powierzchniowych

Wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi

Odprowadzanie do wód lub do ziemi wód opadowych,
wód pochodzących z wykopów, ścieków

Zmniejszenie naturalnej retencji terenowej

Wydobywanie kamienia, żwiru, piasku

Wycinanie roślin z wód lub brzegu

Strefy ochronne dla ujęć wody

W związku z art. 551 Ustawy Prawo Wodne dla każdego ujęcia wody nie służącego do zwykłego korzystania z wód ustanawia się strefę ochrony bezpośredniej.

Art. 127. Na terenie ochrony bezpośredniej zakazuje się użytkowania gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody.

Art. 128. Na terenie ochrony bezpośredniej należy:

- 1) odprowadzać wody opadowe lub roztopowe w sposób uniemożliwiający przedostawanie się ich do urządzeń służących do poboru wody;
- 2) zagospodarować teren zielenią;
- 3) odprowadzać poza granicę terenu ochrony bezpośredniej ścieki z urządzeń sanitarnych przeznaczonych do użytku dla osób zatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody;
- 4) ograniczyć wyłącznie do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody.

Art. 129. 1. Teren ochrony bezpośredniej należy ogrodzić, a jego granice przebiegające przez wody powierzchniowe oznaczyć za pomocą rozmieszczonych w widocznych miejscach stałych znaków stojących lub pływających.

2. Na ogrodzeniu oraz znakach należy umieścić tablice zawierające informację o ustanowieniu strefy ochronnej i zakazie wstępu osób nieupoważnionych.

3. Zakazuje się niszczenia, uszkodzania lub przemieszczania stałych znaków stojących lub pływających, o których mowa w ust. 1, oraz tablic zawierających informacje o ustanowieniu strefy ochronnej i zakazie wstępu osób nieupoważnionych.

OSN i wody wrażliwe

Na mocy ustawy z dnia 20 lipca 2017 Prawo wodne (DZ.U. z 2017 r., poz. 1566), zmienia się sposób realizacji Dyrektywy Azotanowej w Polsce (art. 102-112 ustawy Prawo wodne).

Zgodnie z tymi przepisami, które zaczęły obowiązywać od dnia 24.08.2017 r., w Polsce nie są już wyznaczane wody wrażliwe i obszary szczególnie narażone - OSN.

W myśl art. 104 ust. 1 ustawy Prawo wodne, w celu zmniejszenia zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobiegania dalszemu zanieczyszczeniu, opracowuje się i wdraża na obszarze całego państwa program działań.

Opracowano Program działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2018 r. (Dziennik Ustaw poz. 1339)

1.3. Okresy nawożenia

1. Na gruntach rolnych nawozy stosuje się w terminach określonych w tabeli 2.

Tabela 2. Terminy stosowania nawozów

Rodzaj nawozów Rodzaj gruntów	Nawozy azotowe mineralne i nawozy naturalne płynne	Nawozy naturalne stałe
Grunty orne	1 marca – 20 października	1 marca – 31 października
Grunty orne na terenie gmin objętych wykazem stanowiącym załącznik nr 2 do Programu	1 marca – 15 października	
Grunty orne na terenie gmin objętych wykazem stanowiącym załącznik nr 3 do Programu	1 marca – 25 października	
Uprawy trwale	1 marca – 31 października	1 marca – 30 listopada
Uprawy wieloletnie		
Trwale użytki zielone		

1.4. Warunki przechowywania nawozów naturalnych oraz postępowanie z odciekami

Kiszonek nie przechowuje się bezpośrednio na gruncie.

Kiszonki przechowuje się w szczególności w silosach, rękawach foliowych, na płytach lub na podkładzie z folii, sieczki, słomy, lub innego materiału, który pochłania odcieki, oraz pod przykryciem foliowym.

Nawozów naturalnych oraz kiszonek nie przechowuje się w odległości mniejszej niż 25 m od:

- studni lub ujęć wód, jeżeli nie ustanowiono strefy ochronnej na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- linii brzegu wód powierzchniowych oraz pasa morskiego.

1.4. Warunki przechowywania nawozów naturalnych oraz postępowanie z odciekami

Podmioty przyjmujące nawozy naturalne na podstawie umowy powinny posiadać, w chwili przyjmowania tych nawozów naturalnych, odpowiednią powierzchnię lub pojemność posiadanych miejsc do ich przechowywania w bezpieczny dla środowiska sposób, zapobiegający przedostawaniu się odcieków do wód i gruntu.

Zagospodarowanie gnojowicy na gruntach

Gnojowica od stuleci jest stosowana, jako nawóz naturalny. Nie ma jednak w stosowaniu tego nawozu naturalnego dowolności i przepisy regulują nie tylko zasady stosowania i przechowywania tego nawozu, ale nawet zbywania.

Przede wszystkim z uwagi na zawartą w tym nawozie dawkę azotu, należy dysponować odpowiednim arealem do zagospodarowania gnojowicy. Duże gospodarstwa są zobowiązane zwłaszcza do nawożenia pól zgodnie z planami nawozowymi

Rozwiązaniem problemów z gnojowicą zwłaszcza dużych hodowców jest współpraca z biogazowniami, które przyjmują gnojowice, jako wsad.

Po przetworzeniu **gnojowica nie jest traktowana jako odpad z produkcji zwierzęcej ale nawóz organiczny.**

Przetworzona gnojowica jest po prostu produktem, który należy stosować zgodnie z instrukcją. Co więcej, dodatkową zaletą przetworzenia gnojowicy jest skuteczna redukcja emisji uciążliwego odoru, jaka powstaje podczas rozlewania gnojowicy na polach.

Zagospodarowanie pofermentu na gruntach

Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne

Maksymalne stawki opłaty, wynoszą:

- **3000 zł za przechowywanie odchodów zwierzęcych niezgodnie z przepisami** wydanymi na podstawie art. 106 ust. 4;
- **2000 zł za stosowanie nawozów niezgodnie z przepisami** wydanymi na podstawie art. 106 ust. 4;
- **500 zł za prowadzenie dokumentacji realizacji programu działań niezgodnie z przepisami** wydanymi na podstawie art. 106 ust. 4 **albo za jej brak**;
- **500 zł za brak planu nawożenia azotem, jeżeli jest wymagany zgodnie z przepisami** wydanymi na podstawie art. 106 ust. 4.

Dyrektywa RED II

Od 2009 r. trwają prace w różnych Komisjach UE, których celem było dopracowanie dyrektywy RED II do obecnego kształtu.

Główne problemy dotyczyły zapobiegania pośredniej zmianie sposobu użytkowania gruntów, co może zwiększyć emisję dwutlenku węgla.

Przeznaczenie gruntów pod uprawę surowców do produkcji biopaliw nie powinno prowadzić do przemieszczania społeczności.

Ponieważ obecne biopaliwa są produkowane głównie z roślin uprawianych na istniejących użytkach rolnych, może nastąpić zachwianie bezpieczeństwa żywnościowego.

Dyrektywa RED II

Wzrost efektu cieplarnianego spowodowanego przez emisje dwutlenku węgla i innych gazów spalania paliw kopalnych wpływa na globalne ocieplenie, które może zmienić warunki klimatyczne i życie na Ziemi. Dlatego przyjmuje się, że alternatywą dla paliw kopalnych są na przykład biopaliwa jako rodzaj energii ze źródeł odnawialnych.

Biopaliwa produkowane z surowców roślinnych przyczyniają się do ochrony klimatu, bowiem uwalniają dwutlenek węgla wcześniej absorbowany przez rośliny, z których zostały wytworzone. Mogą być produkowane również z odpadów, pozostałości pochodzenia biologicznego i innych surowców odnawialnych. Oprócz mniejszych emisji dwutlenku węgla i innych gazów cieplarnianych, wymienia się również argumenty społeczno-ekonomiczne przemawiające za produkowaniem i stosowaniem biopaliw. Rozwój tego rynku ma bowiem pozytywny wpływ na rozwój regionalny i lokalny, na poszerzenie perspektyw eksportu, spójność społeczną i możliwości zatrudnienia, szczególnie w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw, jak również niezależnych producentów energii. Instalacje na biogaz mogą wnieść znaczący wkład w rozwój obszarów wiejskich i stwarzać rolnikom nowe szanse zarobku.

Biopaliwa w RED II

Bioetanol to alkohol etylowy otrzymywany z biomasy lub z odpadów (papieru, trocin, itp.), stosowany w czystej postaci (tzw. E100) lub mieszany z innymi alkoholami (np. z metanolem) bądź paliwami; po dodaniu do benzyny staje się biobenzyną.

Biodiesel to olej napędowy produkowany z olejów roślinnych (stanowi wówczas ester metylowy kwasów tłuszczowych (tzw. B100) lub otrzymywany ze zmieszania oleju napędowego wyprodukowanego z ropy naftowej z dodatkiem takich estrów (np. B80, B30, B20, B7)

Inne biopaliwa to biogaz – gaz otrzymywany z odpadów przemysłu rolno-spożywczego, gnojowicy, odpadów komunalnych (wysypiska śmieci), ścieków (ścieki cukrownicze), a także biomasy roślinnej (zboża, kukurydza), zawierający od 50% do 75% metanu oraz biometan (oczyszczony biogaz z zawartością około 95% metanu), używany na małą skalę w transporcie kolejowym i drogowym (autobusowa komunikacja komunalna), co stanowi 1% biopaliw stosowanych ogółem w transporcie w Unii Europejskiej.

Kryteria Zrównoważonego Rozwoju

Dyrektywa stanowi, że „produkcja biopaliw powinna być zrównoważona”, co oznacza, że biopaliwa muszą spełniać KZR w niej ustanowione. Określony w Dyrektywie cel 10% udziału energii z OZE w transporcie do 2020 r. może być realizowany jedynie przez wykorzystanie zrównoważonych biopaliw – przy obliczaniu udziału procentowego można uwzględniać tylko te spełniające KZR ustanowione w Dyrektywie.

Kryteria zrównoważonego rozwoju ustanowione w Dyrektywie są równoznaczne z następującymi wymaganiami:

- Biopaliwa nie pochodzą z surowców uzyskanych z terenów o wysokiej bioróżnorodności (tj. lasów pierwotnych, obszarów chronionych, obszarów trawiastych).
- Biopaliw nie uzyskuje się z surowców pochodzących z terenów zasobnych w pierwiastek węgla (tj. terenów podmokłych, obszarów zalesionych, torfowisk).
- Płody rolne z UE wykorzystywane do produkcji biopaliw są uzyskiwane zgodnie z minimalnymi wymogami dotyczącymi zasad dobrej kultury rolnej, zapewniającej ochronę środowiska
- Aby uznać biopaliwa za zrównoważone, muszą one również osiągnąć redukcję emisji gazów cieplarnianych co najmniej o 35% w stosunku do paliw kopalnych.

W dyrektywie jest mowa także o innych zagadnieniach: skutkach społeczno-ekonomicznych (dotyczących własności gruntów, warunków pracy, itd.), emisji gazów cieplarnianych spowodowanych pośrednimi zmianami użytkowania gruntów, nadużyciach w produkcji zrównoważonych biopaliw. Jednakże kwestie te nie zostały ujęte w ramach obowiązkowych KZR.

Certyfikacja

Podmioty gospodarcze mogą wykazać zgodność biopaliw z KZR trzema sposobami:

- dostarczając właściwemu organowi krajowemu dane w ramach tzw. systemu krajowego;
- wykorzystując „system dobrowolny”, uznany (zatwierdzony) do tego celu przez Komisję Europejską (KE), w ramach którego przedsiębiorcy uzyskują certyfikaty zgodności;
- zgodnie z warunkami dwustronnej lub wielostronnej umowy podpisanej przez Unię z państwami trzecimi, uznanej przez KE do tego celu.

Certyfikacja oznacza procedurę kontrolną (audyt certyfikacyjny), w ramach której dokonuje się oceny spełnienia warunków wydania certyfikatu podmiotowi gospodarczemu. Stwierdza się w nim, że dany podmiot gospodarczy spełnia wymogi zrównoważonego rozwoju dotyczące biopaliw określone w Dyrektywie.

W Polsce funkcjonują trzy systemy dobrowolne, w tym jeden założony przez Instytut Nafty i Gazu.

Na potrzeby certyfikacji badany jest cały łańcuch dostaw, od rolników wytwarzających biomasę, przez jej przetwórców, aż po producentów biopaliw i dostawców paliw silnikowych na rynek.

Pozytywny wpływ biogazowni na środowisko

Każda biogazownia rolnicza o mocy 1 MW unika emisji ($20\,000\text{ CO}_2 \times 20\text{€} = 400\,000\text{€}$)
Biogazownie rolnicze używające odpadów = produkcja biogazu jako paliwa IV generacji do rozliczania w transporcie RED II.

Polskie firmy paliwowe nie mają możliwości rozliczenia paliw II i IV generacji w myśl dyrektywy RED II.

RED-II wprowadza tzw. ślad węglowy do produkcji żywności. Bez biogazowni nie jest to możliwe (np. na 1 kg żywca wieprzowego = 5kg CO_2 ; przy biogazowni to 0 kg CO_2)

Potencjał gnojowic, oborników, odpadów okołorolniczych, przeterminowanej żywności i 300 000 hektarów to potencjał 3000 szt. biogazowni (1 MW), 10 miliardów biogazu $60\% \text{CH}_4$. 3 000 biogazowni to w szczycie poboru można produkować 6000 MW

Biogaz do lokalnej sieci biogazowej to najlepsze narzędzie do walki ze smogiem. To są tylko wybrane elementy pokazujące, że nie ma rozwoju hodowli bez biogazowni.

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

Mariusz Gołacki

DMG Sp. z o.o.
Koczergi 56 B
21-200 Parczew
www.dmg.net.pl
Tele: 604-959-653

*W niniejszej prezentacji wykorzystano materiały ogólnodostępne w sieci Internet, ich autorom dziękuję za merytoryczne podejście do kwestii rozwoju
Odnawialnych Źródeł Energii w Polsce.*

www.greengaspoland.pl